

Valglovsagen ved landsretten...

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGBLAD

Nr. 45

37. årgang

6. november 1971

Den ulovlige told

Det er en dårlig regering, der starter sin tilværelse med at bryde to traktater, stiller sine støt-tepartier over for et blokpolitisk udtimatum (efter under valgkam-pen at have foralt kent om det samarbejdende folkestyre) og en-delig med omgående vikning forløjer skatterne med 2 millar-der kr. (efter i oppositionstiden at have tordnet imod den borger-lige regerings skattertryk).

Det er svært at forestille sig no-gen regering finde på noget mere løbeligt end realiseringen af denne ekstratold fra KYR-rege-ringen tvivlsomme beredskabsla-ger. Efter at Danmark har be-klaget sig over først Storbritan-niens og sidst U. S. A.s ekstra-told, laver vi det samme og mi-stet derved enhver moralsk ret til at skose andre. Som et af de lan-de, der har den største udenrigs-handel pr. indbygger, er vi mindst af alle interesseret i en tilbage-venden til 30'ernes protektionisme og handelskrige.

Det sikre
Den sikre følge af tolden er, at forbrugerpriserne og erhvervs-lige regerings skattertryk).

vetts omkostninger forøges med toldens beløb plus momsen af tol-den; at erhvervslivets indkøb af råstoffer, driftsmidler, maskiner og halvfabrikata fordyres med mange hundrede millioner kr.; at beskæftigelsen og eksporten tru-er, at pristalsvirkningen gør sig gældende med fuld styrke og sandsynligvis vil medvirke til en monstforhøjelse, som det er en ud-bred optæjelse, at det nye „ar-bejderflertal" vil velsigne landet med til forret, og endelig at om-kostningsniveauets opskrumpning er varig, selv om tolden nedtrappes. Til alt dette kommer, at ingen, der er ved sine fulde fem, tror, at monopolisynet har nogen dø-delig chance for at kontrollere, om virksomhederne indregner ekstratolden „korrekt" i priserne.

Den danske regerings politik øger arbejdsløsheden i Norge og Sverige

De udenlandske følger lader sig også let registrere. I Norge og Sverige venter man forøget ar-bejdsløshed som følge af det dan-

ske skridt. U. S. A. har lukket jerntæppet ned for danske eksport-erers ansøgninger om dispensati-oner fra den amerikanske ekstra-told. EFTA og GATT vil officielt fordamme det danske traktatbrud. Stemningen mod Danmark er mildt sagt kold hos alle vore samhandelspartnere; vi har ydet vort bedste, men muligvis ef-fektive, bidrag til internationalt handelsmarke og nyprotektions-mens fremmarch.

Jord- og ejendoms-spekulationen kan og bør standses

Hvad vi i stedet for skulle have gjort, var at frigive den danske krone, så den får en ærlig kurs, så der skabes ligestilling mellem eksportlevererne og hjemme-markedslevererne, og så den skadelige valutaspekulation und-gås.

Dermed bør man sætte omgå-ende og drastisk ind mod de stær-keste virkende inflationskilder: den enorme, næsten ukontrollerede vækst i de offentlige udgifter og

(Fortsættes næste side)

Ligelig betyder ikke ligelig, mener kammeradvokaten

Rechtsagen om valglovens grundlovsstridighed startede i mandags i historiske omgivelser. De lokaler, hvor rigsdagsforhand-lingerne om grundlovsændringer-ne i 1915 fandt sted, og som lig-ger på Brogade i København hu-ser nu Østre Landsret, og det kan måske vise sig at blive af betyd-ning for udfaldet af rethsagen, hvad der blev sagt inden for de samme fire vægge for næsten 60 år siden.

Det var ventet, at Kammerad-vokaten på Indenrigsministerens vegne ville have begæret sagen afvist med begrundelse i sagsø-geren, landsretsagfører Lars O. Grønborgs ulstrækkelige inter-esse i sagen. Det skete ikke. Kammeradvokaten påstod blot Indenrigsministeren fritundet for at skulle anerkende, at valglo-vens spærregel strider imod grundlovens krav om en ligelig repræsentation af de forskellige ansættelser blandt vælgerne.

Svarskriftet er lævrigt ret kort-fattet, og kammeradvokaten pe-ger på, at der næppe med grund-lovsbestemmelserne har været til-sigtet nogen materielisk nøjagtig fordeling af mandaterne efter for-

Staten er dårlig betaler

– Borgernes retsstilling over for skattevesenet må betynges, mener Retsforbundets landsfor-mand Ib Christensen. På gene-ralforsamlingen i Aalborg-foreden den 26. oktober udtalte han blandt andet:

– Mens staten ikke har været sen til i denne tid rigoristisk at inddrive efterbetalingen af for-lydt erlagt skat, har det offentlige taget sin pligt til at tilbagebetale for meget betalt skat betydelig mere nonchalant.

Det er udtryk for en forældet retsopfattelse, at staten eller no-gen anden offentlig myndighed har forrettigheder frem for den enkelte borger. Derfor har man da også oplævet staten som privile-geret fordringshaver ved konkur-ser, men på skatteoglovgivningens område er det stadig sådan, at borgerne har bevistbyrden, hvis der er uoverensstemmelser vedrø-rende den enkeltes skatteansæt-telse. Det burde være lignings-myndigheden.

holdtalsvalgmåden. Tvært imod, siger Poul Schmidt, er det lig-g. grundloven overladt til valgloven at træffe bestemmelse om, hvor-vidt forholdtalsvalgmåden skal føres igennem i alder uden forbin-delse med valg i enkeltmands-kredse, ligesom der skal tages hensyn til indbyggertal, befolk-ningsræthed m. m.

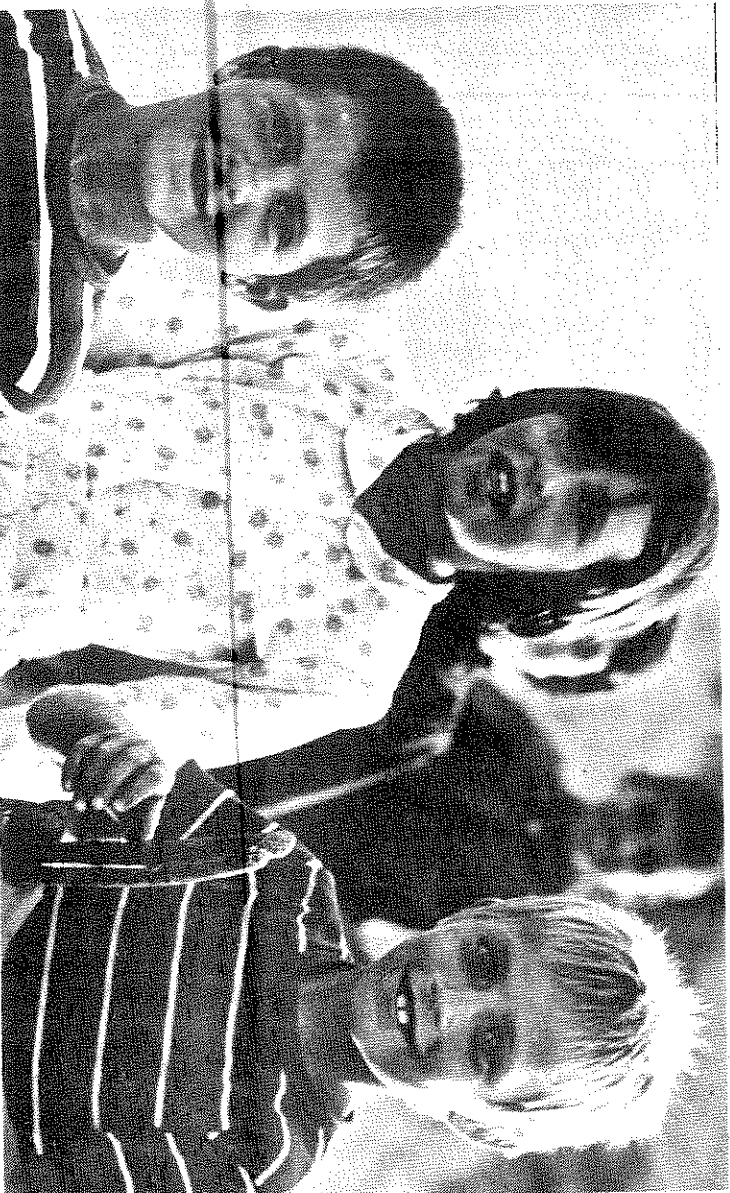
– Det er urigtigt, påstår kam-meradvokaten, når sagsøgeren mener at kunne finde støtte for sit standpunkt i udtrykket „lige-lig repræsentation" i Grdl. § 31, stfr. 2. Ordet „ligelig" betyder vent sprogligt noget helt andet end or-det „forholdsmæssigt", og der kan ikke i udtrykket „ligelig repræ-sentation" indfortolkes andet og mere end dette, at vilkårene for partierne skal være ens, mener Kammeradvokaten. Hertil kom-mer endelig, siger han, at langto-ningsmagten stede og også ved gennemførelsen af 1915-grundlo-ven, hvor forholdtalsvalgmåden blev indført, har godtaget visse spærreklauusuler som nødvendige for at sikre Folketinget rimelige arbejdsvilkår og Folketingets ef-fektivitet, og han henviser i den-ne forbindelse til professor Mac-Sørensens „statsforfatningsret".

Sagsøgeren, hr. Grønborg, hav-de i sin stævning bedt indlængs-ministeren fremlægge i retten en række oplysninger om spærre-reg-lernes faktiske konsekvenser for mandattfordeling og personvalg. Det er et kæmparbejde for udenforstående at lave disse be-regninger, men de vides at være foretaget i Danmarks Statistik. Kammeradvokaten nøjedes med en arrogant henvisning til et nummer af Statistiske efterret-ninger, hvor de ønskede oplys-ninger ikke findes.

Ved sagens første retsmøde meldte partierne Retsforbundet og Vansiresocialisterne sig som in-tervenienter sammen med seks af de tretten folketingskandidater, der ville være blevet valgt uden spærrereglen i valgloven. De seks er Erik Sigsgaard, Preben Wil-hjelm og Christen Amby fra VS og Ib Christensen, Ole Flugaard og Poul Westergaard fra Retsfor-bundet. Det var ventet, at også Knud Jespersen og Hanne Rein-loft fra Danmarks Kommunisti-ske Parti ville være mødt frem.

Retten udsatte sagen i tre uger til fremskaffelse af supplerende oplysninger og udarbejdelse af re-plik fra sagsøgeren.

Pou-

Et godt helbred er ethvert barns fundamentale ret, er det motto, under hvilket UNICEF udfører sit ar-bejde for alverdens børn. Disse tre søde unger er fra Jugoslavien, nærmere bestemt fra den selvstyrende provins Kosovo, hvor UNICEF yder bistand til de lokale myndigheders sociale arbejde blandt mødre og børn. – (Foto Joan Laffin).

VEJEN FREM UDGIVET AF FORENINGEN RETSFORBUNDETS PRESSE

Redaktion og ekspedition:
Kroghsgade 1, 2100 Kbh. Ø. - Tlf. (01) TRIA *1457 - Gino 7835
Kontortid: Mandag-fredag 10-15. Lørdag er kontoret lukket.
ANNONCER: 60 øre pr. mm plus evt. særlig placering

REDAKTION:
Vilh. Holmann
Erik S. Rønn ansvarshavende
Poul Westergaard
ABONNEMENT:
Kr. 52,00 pr. år
Kr. 15,00 pr. kvartal
Løssalg: Kr. 1,50 pr. nummer
Trykt i Provins-Trykkeriet, Vordingborg - offset-afld.

Den går ikke

DET TURDE VÆRE en selvfølge, at den berammede folkeafstemning om Danmarks eventuelle medlemskab af Fællesmarkedet må forberedes af en bred oplysningsvirksomhed om samtlige aspekter i forbindelse med Rom-traktaten og Danmarks tilslutning til det, som man noget misvisende kalder det europæiske fællesskab. Fra politisk hold, det vil foreløbig sige fra regeringens, er en sådan oplysningskampagne da også stillet i udsigt, så for en overfladisk betragtning skulle der være grund til tilfredshed med den respekt, der således er udvist for befolkningens ret til at tage stilling til væsentlige politiske problemer.

Ser man imidlertid lidt nærmere på de vilkår, man fra regeringshold har foreslået sig, at denne oplysningskampagne skal fungere under, må man spørge sig selv, om politikerne da aldrig bliver kloge. Valget den 21. september var bemærkelsesværdigt bl. a. derved, at 200.000 vælgere gennem en unfair og sandsynligvis grundlovsstridig valglovs virkning ikke opnåede repræsentation. Den arrogante, de store partier hertigen udviser over for danske vælgere, genfinder vi i de bestemmelser, man foreslår sig skal gælde for oplysningskampagnen om Fællesmarkedet.

Regeringen foreslår sig nemlig, dels at kampagnen skal betales af det offentlige, hvilket kan være rimeligt nok, den specielle situation taget i betragtning, dels at midlerne skal fordeles til partierne i ligefremt forhold til disses størrelse.

DER MÅ VÆRE EN KANT et sted, og man ikke den er nået her, når statsministeren for ramme alvor foreslår en *ordning*, der *grovt* favoriserer de partier, der i *forvejen* er bedst stillet i økonomisk henseende, med en stor medlemskare og åbne kasser i erhvervsammenslutninger eller fagforeninger, når det kniber, samt - og ikke mindst - millionbeløb til partiets arbejde, betalt af skatteyderne. Hertil kommer, at samtlige disse partier, altså de fire største i Folketinget, er tilhængere af en dansk indlemmelse i Fællesmarkedet. Tilbage bliver SF i Folketinget og Retsforbundet udenfor. Socialistisk Folkeparti får det mindste beløb af den politiske pulje og Retsforbundet ingenting.

DEN AFGØRELSE MÅ JENDRES derhen, at tilhængere og modstandere stilles lige - det mangede bare andet. Væsenligt må det være, at befolkningen får en grundig, instruktiv og alsidig information, så enhver, der ønsker det, får lejlighed til at stifte bekendskab med samtlige relevante kendsgerninger. Mindre kan ikke gøre det.

Vi vil helst ikke tro, at danske politikere anser befolkningen for så enfoldig, at man kan byde den hvad som helst, og da slet ikke en ordning som den foreslåede. Det er desværre ved at blive et mere og mere karakteristisk træk i dansk politik, at de folkevalgte "glemmer" den rod, de dog selv er runden af. Når valget er overstået, glider der et usynligt transparent med over talerstolen i Folketinget med påskriften: Vælgerinteresse frabedes, og skulle der en dag sidde en interesseret vælger oppe på de offentligt tilgængelige tilhørerspladser - de absolut ringeste med hensyn til akustik og almindelig komfort - og skulle han komme til at give udtryk for sin interesse, så er der straks venlige, håndfaste folketingsbetjente, der sender ham eller hende retur til folke-dybet.

DETTE SKAL IKKE opfattes som en opfordring til at anvende, hvad man i dag kalder for udemomsparlamentariske metoder, men blot som en illustration af det dominerende princip i dansk politik: det skal vi 179 nok klare uden jeres hjælp eller interesse. I havde jeres chance på valgdagen - nu er det vores tur. Mau! halen! Princippet er galt, og vi skal ikke finde os i dets fortsatte anvendelse. I første omgang gælder det oplysningen om Fællesmarkedet. Den skal ikke monopoliseres af de store politiske partier, den skal overhovedet ikke monopoliseres, men overlades til folk, der har en selvstændig mening og evne til at give den udtryk, så folk forstår, hvad meningen er. Vi befinder os ganske rigtigt i en politisk krise, men den er ikke skabt af befolkningens for store forbrug o.l., den er skabt af politikere.

ESR.

Uden småpartierne

Folketinget har aldrig haft sværere ved at fungere

I Europa findes lande, hvor magtaverne bygger høje mure for at forhindre landets borgere i at forlade landet.

I Danmark findes politikere, der - på trods af grundlovens ord om ligelig repræsentation - har bygget en politisk spærregel for at forhindre nye politiske synspunkter at blive repræsenteret i den lovgivende forsamling.

Spærreglen forhindrede ved dette valg 200.000 vælgere i at få deres politiske anskuelser repræsenteret. Det er en hån mod disse vælgere, at de den ene dag opfordres til at udføre deres demokratiske pligt ved at afgive sin stemme, for derefter den næste dag at få frataget den demokratiske indflydelse.

Paradoksalt er det, at de "gamle" partiers ofte fremsatte påstande om, at for mange og for små partier i Folketinget ødelægger de parlamentariske muligheder. Resultatet af valget blev jo, at de små partier ikke blev repræsenteret, og at Folketinget aldrig har været så lidt funktionsdygtigt som nu, hvor en regeringsdannelse har været umulig. Folketinget burde forlængst have

ve accepteret Retsforbundets forslag om en magtstratsregering, så var den nuværende kaotiske situation ikke opstået. En magtstratsregering betinger ikke, at alle partier skal være enige om et og alt, men den giver mulighed for både flertals- og mindretalskominationer.

ALFRED HANSEN

Som folkestyret praktiseres i dag, umuliggør blokdannelse en nødvendig langtidsplanlægning samtidig med, at en opposition ikke vil være med til noget fornuftigt af frygt for, at regeringen skal få æren for det og dermed mulighed for at blive "siddende".

Magtstratsregering er langt at foretrække for en samlingsregering, som fra borgerlig side har været på tale efter dette valg, og hvor man ikke ville tage hensyn til SF, der skulle være henviset til en plads i kulisserne. En samlingsregering har yderligere den svaghed, at alle skal være enige i enhver sag.

Retsforbundet besluttede på sit landsmøde d. 2.-3. okt. at iværksætte den underskriftindsamling, som kræves for at et ikke folketingsrepræsenteret parti kan være opstillingsberettiget ved det kommende valg. Retsforbundet fik sit virkelige come back ved dette valg med en stemmefremgang fra 21.000 til over 50.000 stemmer.

Der findes hverken søgling eller retterdlig begrundelse for, at et parti, der ved valget har fået over 50.000 stemmer, skal aflevere ca. 17.000 tilfældige underskrifter for at være opstillingsberettiget til det kommende valg. Denne regel bør omgås ændres derhen, at hvis et parti ved et folketingsvalg har opnået det antal stemmer, der gennemsnitligt er gået til et mandat, er partiet automatisk opstillingsberettiget til det følgende valg.

Når de store, velstabilede partier i den grad monopoliserer den politiske indflydelse, som tilfældet er, bør TV - radio og dagblade som nyhedsformidling bringe balance i tingene ved at give alle politiske anskuelser lige muligheder. Der findes i dette land kræfter, der med udemomsparlamentariske midler ønsker at tilkæmpe sig magt og indflydelse. Det er rykende, at der i vort samfund overhovedet kan skabes grobund for sådanne tanker.

Det skal derfor på denne dag, hvor Folketinget begynder en ny samling, være mit håb, at de folkevalgte vil kende deres ansvar over for folkestyret og demokratiet ved at ændre valgloven, så den kommer i overensstemmelse med grundlovens ord om, at alle anskuelser i befolkningen skal repræsenteres ligeligt.

(i "Aktuelt")

OTTO JENSEN

Tommermester

Søgaardvej 23

Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL

Bispensgade 39 - Hjørring

Telf. 429

OFFSETROTATION OG BOGTRYK
PROVINS-TRYKKERIET

K.V. Jensen, Københavnsvej 29, 4760 Vordingborg (03) 77 16 66

H. VINTER POULSEN

Malermester

Solbakkevej 10 - Skodstrup

Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

KNUD-ERIK LAUSEN Teknisk

VESTRE GADE 8 BRØNDBYGØSTER PR. HVIDOVRE Tlf. 75 11 41

Isolering

Damp-, varme-, koldtvands- og kole-isolering, koler- og hvidtørn. Bekledning med aluminiums- og galvaniserede plader på isolerede rør, beholdere og tankke. 25 års erfaring i industri- og mejerianlæg.

Fra boghylden:

En ny Parkinson

Forsinkelsernes lov (orig. titel: The Law of Delay) af C. Northcote Parkinson. Oversat af Ragna Palmer. Fremad.

Parkinsons lov er så almindelig kendt efterhånden, at den ikke behøver en nærmere omtale. Loven, der stammer fra 1957, siger kort, at *fjensensmandstanden* økser pander i kraft af en uomgængelig tilvækstregel, som ingen relation har til det arbejde, der skal udføres.

Efter fremsættelsen af denne lov har professor Parkinson fremsat andre samfundsinviserende love - herunder en lov for stræbere og en m.r.s. Parkinsons lov.

Forsinkelsernes lov er ikke en helhed, men en samling essays, der for de flestes velkomment har været trykt andre steder. Det kniber lidt med sammenhængen mellem de forskellige dele, og det er kun de tre sidste af de 14 kapitler, der omhandler forsinkelsernes lov. Dog antydes denne også i kapitel 3.

Vi kender alle forsinkelsernes lov. Og har man yderligere læst Finn Søeborgs „Sådan er der så meget“, har man også hørt den formulert. Men det gør ikke Parkinsons fremlægning mindre interessant eller mindre vittig (deprimerende).

Forsinkelsernes lov går kort ud på, at det afhænger af antallet af kontorer et projekt skal behandles i, om det forkæstles eller accepteres. Den allernedste underordnede vil give projektet stemplet NEJ. Hans overordnede vil da ikke rette sig efter sin underordnede og giver projektet sit JA. Den næste på stigen i hierarkiet siger NEJ. Den næste JA. Og så kommer NEJ - JA - NEJ - alt efter hvornår projektet er nået til tops får man så den endelige afgørelse.

Sådan er grundlaget for loven, men i praksis fungerer den på en endnu mere raffineret måde. I stedet for direkte at sige nej til projektet, siges i stedet: - Når tiden er inde... Altså afvisning gennem forsinkelser - den mest drøbende form for afvisning, der findes. Parkinson kommer med flere eksempler på loven. Her et

Trækontoantoret
Rådhuspladsen 45 København V
14 71 32

JERNBANEGADE 22
KØBENHAVN
Tlf. 920611
Radio i CENTRUM
Boys Klubben's
Schweitzens 44

for at anskueliggøre: Hvis vi nu sætter, at en druknende råber om hjælp, og han får svaret „når tiden er inde“, så kan en forsinkelser af hjælpeaktionen på fem minutter skønnes at være det samme som en afvisning. Og hvorfor? Fordi forsinkelser eller forhalingen er af længere varighed end den druknendes forventede levetid!

I bogens første kapitel ser Parkinson tilbage på udviklingen i den offentlige sektor siden fremsættelsen af Parkinsons lov. Han ser imidlertid også frem og kommer til det resultat, at hvis udviklingen ikke ændres, vil alle være ansat under det offentlige i år 2195!

I et senere kapitel uddeler han Parkinson-prisen til det land, der er bedst styret. Det vil være synd her at røbe, hvilket land der sejrer. Man kan i høj grad angribe

Der er forskel i EEC

Ved Ribe Sønderegns husmandsforenings generalforsamling tirsdag d. 2/11 på Hviding kro sagde formanden, husmand Kai Pedersen, V. Vedsted, i sin beretning:

Elahæringen af et stort Europæisk Fællesmarked er rykket nærmere, og vi står nu over for en af de alvorligste beslutninger, som vi til dato har måttet tage stilling til.

Landbrugets ledere stiller store forventninger til EEC og regner med, at dansk landbrug i løbet af en forholdsvis kort periode vil kunne hæve indkomsten med ca. 2.000 mill. kr.

Der er ingen tvivl om, at landbrugets brutto-indkomst vil stige betydeligt, men det er lige så sikkert, at der også i et udvidet EEC vil være forskellige priser på landbrugets produkter. Når vi ved, at der alene inden for Tysklands grænser er en prisforskel til producent fra 76 øre pr. l mælk med 3,7 pct. fedt i Slesvig-Holsten til 90 øre pr. l mælk med samme fedtindhold i Saar-området.

Vi kan derfor ikke umiddelbart overføre disse priser til danske forhold.

Afregningen til danske landmænd er for tiden 73 øre pr. l mælk med 3,7 pct. fedt. Der er

hans målemetode - men alligevel må man give ham ret. Hvis jeg på en eller anden måde skulle finde frem til et „bedst styret land“ ville jeg nok se på andre ting - men måtte alligevel erkende, at de faktorer, Parkinson har valgt, i høj grad er relevante.

De midterste kapitler i bogen *inder af en stor mangel*, som man må dæde oversættelsen for. De er fyldt med engelske begreber og stedsnavne, som man ikke umiddelbart kan føre over på dansk. Man får på bogens smudsblad at vide, at „Whitehall“ kan oversættes med „Christiansborg“, men der er i snesevis af andre begreber, hvor læseren lades totalt i stikken. Der ved mister disse kapitler en stor del af „kratten“.

Tryds dette minus: Underholdende, tankevekkende samtundskritisk litteratur.

richo.

Kai Pedersen

derfor ikke så stor prisforskel mellem danske og tyske mælkepriser, som der er inden for Tysklands eget område.

På andre produkters område er der større forskel, særlig må vi konstatere en større pris på korn, ca. 20 til 30 kr. pr. 100 kg.

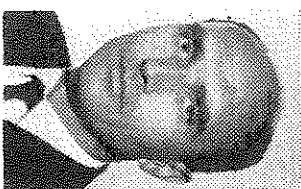
Det er en alvorlig belastning for familiebruget med en sådan fordyrelse af kornet. Samtidig må vi se i øjnene, at jordpriserne vil stige til det dobbelte, en udvikling, der vil gøre det endnu vanskeligere for ungdommen at blive selvstændig.

Med højere jordpriser og tysk interesse for dansk jord vil jeg frygte, at dansk landbougdom, som i forvejen er hårdt trængt, for en stor dels vedkommende vil blive stråmænd eller forpagtere for udenlandsk kapital.

Vi kan ikke handle i Fællesmarkedets-spørgsmålet, som når vi handler med sydn. Her er tale om vor fremtid som selvstændige bønder og som folk. Jeg er dybt betænkelig ved udviklingen, der er i gang, og vil mene til besindelse.

Age Johannesen:

MASKERNE FALDER.....

Det britiske parlaments principbeslutning om tilslutning til det vesteuropæiske Fællesmarked gav anledning til højlydt begejstringssudbrud i de øvrige vesteuropæiske hovedstæder. Således sagde den vesttyske økonomiminister

Schiller, at nu var vejen banet for dannelsen af en europæisk politisk og militær stormagt.

Edward Heath's gamle drøm om en europæisk atomslagstrykke blev vel ikke omalt, men hvad er en stormagt uden atomvåben?

Vel vidende, at den danske befolkning i almindelighed ikke går rundt med hemmelige stormagtsdrømme, hverken på egne eller Europas vegne, har den danske EF-presse klogeligt undladt at give sådanne

størpolitiske udtalelser den opmærksomhed, de fortjener. Det er stadig den økonomiske „nødvendighed“, der er grundlaget for dens indoktrinering af vælgere.

Så længe Willy Brandt er Tysklands kansler, kan en vesteuropæisk stormagt meget vel tænkes at få den formidende og afspændende rolle, som Charles de Gaulle havde tilkænk „sit“ Europa, så meget mere som også Pompidous regering må ventes at støtte denne politik.

Men der er ingen sikkerhed for, at det bliver statsmanden Brandt, der kommer til at stå i spidsen for den stærkeste nation inden for den kommende union. Det kan også blive en politiker, der mener at have et uopgjort mellemværende med et af nabolandene mod øst, og i så fald vil en politisk union ikke blive et instrument til afspænding, men til forstærkning af den politik, der hviler på den militære magtbalance.

For Danmark, der er placeret ved indsejlingen til Østersøen, vil det være en farlig politik. For Finland som et „grænseland“ vil det være tragisk, og for verdens som helhed vil den være et tilbageskridt.

Måske var det øjeblikkets begejstring over den britiske tilslutning, der gjorde, at maskerne faldt, og aktualiteten og realiteten i de politiske og militære perspektiver i Romunionen blev afsløret.

Det er næppe disse perspektiver, der kommer på dagsordenen de første dage efter Storbritanniens mulige tilslutning, men ingen kan længere være i tvivl om, at det er spørgsmålet, der meget snart vil komme i forgrunden.

Danmark har ikke store muligheder for at øve indflydelse på stormagtsalliancen, men vort omdømme som et land uden magtpolitiske ambitioner er vort væsentlige aktiv i den forbindelse. Sætter vi dette over styr ved at delage i den vesteuropæiske magtgrupping, der er under dannelselse, vil vore selvstændige muligheder simpelt hen forsvinde.

Til gengæld vil vi få mulighed for at øve indflydelse gennem de overstatiske organer inden for Fællesmarkedet. Denne indflydelse er naturligvis udmærket, så længe vi har at gøre med politikere, der stort set deler vor opfattelse af de udenrigspolitiske spørgsmål, men hvor er denne indflydelse henne, hvis en Franz Josef Strauss bliver leder af unionens stærkeste nation, og hvis han bakes op af et militært magtparret inden for unionen, der ikke har nationale loyalitetsensyn at tage?

Danmark har hidtil haft mulighed for at tage selvstændig stilling i udenrigs- og militærpolitiske spørgsmål og har brugt den mulighed mere eller mindre fornuftigt.

Benyttes den nu til at beslutte tilslutning til Romunionen, kan det meget vel blive den sidste selvstændige beslutning, danske myndigheder får mulighed for at tage.

Så længe der er et nogenlunde freksommeagtigt styre i de store lande inden for unionen, er vor stemme dér overflødig, og kommer der et mere aggressivt styre, får vor stemme ingen betydning.

Vor udenrigs- og militærpolitiske selvstændighed har haft en ikke ringe betydning for vort omdømme og vor indsats i den tredje verdens lande. Det kan ikke være rimeligt at sætte den over styr, for at vore ganske vist ret talrige teknokrater kan få en ny og større legeplads i Bruxelles.

Age Johannesen.

Dansk gæstearbejderpolitik...

Nuværende målsætning

Hvad er den nuværende målsætning for dansk gæstearbejderpolitik? Går den ud på, at samfundet skal integrere flest muligt gæstearbejdere eller færrest muligt? Går den ud på, at man skal udnytte gæstearbejderne mest muligt, eller går den ud på, at samfundet skal forholde sig til dem ud fra princippet om „hjælp til selvhjælp“? Eller går vor politik ud på at afskaffe den eksisterende arbejdsmangel, eller er den foruden med overvejelser om *ulandsproblematikken*?

Så vidt det er forfatteren bekendt, findes der ingen eksplicit, politisk vedtagen målsætning for den danske gæstearbejderpolitik.

Ud fra nærværende forfatters generelle samfundssiden i almindelighed og kendskab til gæstearbejdernes forhold i særdeleshed skal derfor her – siden tilsynende ingen andre har gjort det – forsøgsvis formuleres, hvad der må anses for den indtil nu gældende *implicit* givne målsætning for dansk gæstearbejderpolitik:

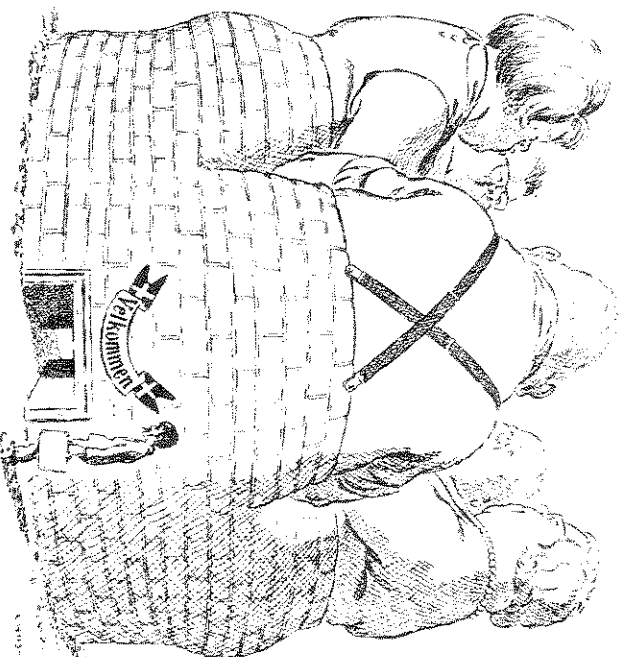
- 1) at skaffe arbejdskraft til en række virksomheder, der mangler arbejdskraft og herigennem primært sikre de pågældende virksomheders produktion, produktivitet og rentabilitet, sekundært aflaste arbejdspresset på de i virksomheden ansatte danske arbejdsgivere, og
- 2) derved at sikre fortsat økonomisk vækst af det danske nationalprodukt, til fordel for samfundet og den enkelte samfundsborger.

Nuværende praksis

Ud fra denne målsætning – som altså er formuleret af nærværende forfatter for at understrege dens manglende officielle tilblivelse – har gæstearbejderpolitikken heretter formuleret sig igennem en række faktiske foranstaltninger og forhold. F. eks. har samfundet åbnet sine porte for et meget betydeligt antal gæstearbejdere

uden på forhånd at have gjort sig nogen overvejelser om virksomhedens heraf på samfundet, psykologisk, mentalhygiejnisk og socialt, endelige have overvejet gæstearbejdernes situation. Man har således ikke sikret, at samfundet kunne tilbyde dem rimelige boligforhold o. lign. eller tænkt på om meningen var, at gæstearbejderne i det lange løb skulle integreres i det danske samfund.

I lys heraf kunne det måske være berettiget at omformulere ovenstående tilsynende „pæne“ målsætning til følgende lige så reelle, om end mindre „kønne“ målsætning:

..... at udnytte gæstearbejderne mest muligt til fordel for det danske samfund i almindelighed. ... Sådan lyder Eggert Petersens definition af dansk gæstearbejderpolitik.

- 3) at udnytte gæstearbejderne mest muligt til fordel for det danske samfund i almindelighed og virksomheder med arbejdskraftmangel i særdeleshed.

Målsætning 3 og målsætning 1 og 2 siger dybest set det samme.

Økonomiske problemer og faresignaler

Fraktallet varsler omslag i konjunkturerne, verdenshandelen blomstrer ikke mer. Økende tonnage går i oplag eller sælges med stort underskud. Stykke-renter kan vanskelig overleve, og skibsbyggeries ordremasse svinder. Det virker som ringen i vann, og skipsfartens milliardbidrag til vårt lands økonomi må vi foreløpig slå strek over.

Efterkrigs tidens hektiske højkonjunktur har drevet priser og omkostninger på alt opp i større høyder enn noensinne.

Våre ledende politikere har sett årsaken til denne farlige inflasjonstrykning i arbeidernes krav om kompensasjon for prisstigningen og alment manglende sparsam. Ved pengepolitiske manjpu-

Ud fra de socialt orienterede, alment-menneskelige forestillinger om lighed, som findes hos det overvejende flertal af det danske folket – og ud fra de alvorlige perspektiver, der findes i gæstearbejderproblemet, ikke mindst diskrimineringen, mener forfatteren, at denne målsætning er hverken acceptabel eller tilstrækkelig, men tværtimod aldeles utilstrækkelig og til og med farlig for det danske samfund.

Vi bør være ærlige

Det ville være væsentlig mere i overensstemmelse med det danske samfunds interesser, hvis vi

- f. eks. åbent erkendte, at vi ikke var i stand til gennemført at klare integrationsproblemet, og derfor supplerede ovennævnte målsætning med en udvælgelse af gæstearbejdere. Således f. eks. at vi kun dels valgte nationaliteter, der uden videre kunne integreres

fra den almene forbruger. Det har også vist seg at moms gir langt mer enn beregnet. Det må såles å være utslag av ansvarslo demagogi, når politikerne på denne måle bidrar til å øke inflasjon. Momsens fordeler gir bare utslag i statkassen, og arbeidslivet svekkes af øknede skattebyrder. – Antallet konkurser og nedlagte bedrifter varslar om dette.

Det er gjerne for sent, men det haster med å se på noe annet enn den såkalte alment manglende sparsans som årsak til inflasjon.

Vi har da noe som heter uforlynte imteker, som betyr at noen kan berike seg uten noen som helst motytelse. På det område kan intel måle seg med de skremmende gevinster som opp-

i det danske samfund, som f. eks. englændere, og dels valgte nationaliteter, der ikke ønskede at blive integreret i det danske samfund, men som kunne fungere udmærket, hvis ellers deres materielle forventninger blev opfyldt – som f. eks. tyrkere – uanset om de blev gjort til genstand for objektiv diskrimination.

Og denne mulighed var, når alt kommer til alt – og henset til, hvad vi hidtil har været villige til at investere af tankekræft, politisk interesse og økonomiske ofre i gæstearbejderproblemet – måske slet ikke den dårligste.

Men en sådan udvælgelse er næppe politisk realiserbar, dels fordi den forudsætter, at vi erkender, at vi ikke kan klare gæstearbejderproblemet generelt – hvad vi næppe vil gøre – og dels fordi denne målsætning dybest set også strider imod de lighedsideal, som vi beklender os til. Dette rent bortset fra, at vore ønsker om adgang til Fællesmarkedet – hvis de realiseres – vil medføre et krav om et frit arbejdsmarked for nationaliteter tilsluttet Fællesmarkedet, f. eks. italienerne.

Vi må derfor ud fra de her anførte forholknings og synspunk-

Uvederhæftig EF-agitation...

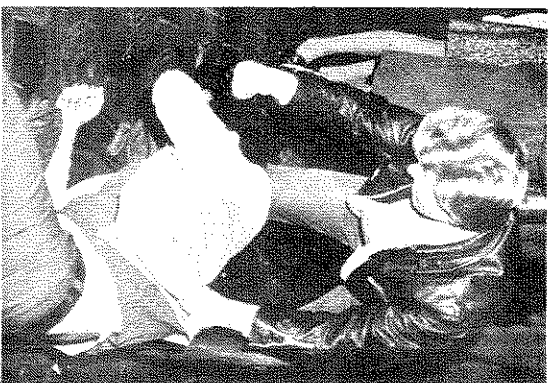
(Retsforbundets Pressetjeneste)

Det økonomiske råds formandskabs rapport om de økonomiske følger for Danmark ved at stå uden for Fællesmarkedet giver Retsforbundet ret i mange henseender, sagde partiets formand, Ib Christensen ved et offentligt møde på Korsbroen ved Esbjerg forleden aften:

– Det viser sig nu, at markedssekretariatet har overvurderet den såkaldt økonomiske gevinst for landbruget ved medlemskabet, en

står ved spekulation i højkonjunkturens hastig økende priser for jord og naturværdier. Den ligger jo der, med all sin fylde, naturligt nok, med sikring af liv og turbestemt til sikring af liv og virke for alle generationer, som efter tur befolker vor klode. – Men fra maktstykke tider har vi, med retsbegreperne fra det romerske keiservelde forfalsket – gjort jorden til en privat maktfaktor i folkernes liv. – Blant skremmende eksempler har vi det udrykkelige areal ved Bergen by, ventende på bedre veje og prisstigning, og i de få år steg i verdi fra 5000 til 320 000 kroner betalt av kommunen til boligformål.

Uten noen motydelse ble gevinsten mer enn 6000 pst. på de få år ... Dette horrible faktum tilintetgjør påstanden om arbeidernes få prosent lønstilligg som årsak til inflasjon, og deres kjøpekraft begrenses til hva de tjener ved sin arbeidsinnsats, hvorav av milliarder som skattebyrder går til stat og kommuner. Milhøder skattemidler går til distriktutvikling og stadig bedre kommunikasjoner på land, sjø og i luften. Eyene belastes med om-

Gæstearbejder bliver taget under behandling på Hovedbureauet i København.

ter prøve at formulere en ny målsætning, som dels tilgodeser samfundets interesser, dels tager i betragtning, at samfundet fungerer i ly af en række idøalforestillinger, dels tager hensyn til, at gæstearbejdere også er mennesker og endelig tager i betragtning, at en mellemfolkelig betragtningsmåde bliver mere og mere nødvendig.

Eggert Petersen.

– Endelig bemærker Retsforbundet med tilfredshed „vismændene“ formodning om, at et samlet Norden vil kunne opnå betydelig gevinst.

fattende saneringsarbejder, for å få bedre flyt i trafikken, og til utvikling av nye bystrøk. Men allerede når et arbeid prosjekteres begynner grunnprisene å stige og fortsetter med det, til all fordel av folkets innsats på jordslaglagt som økt formue på jordelienes hender og forvirrer derved begreperne om eiendomsrett. Denne kapitalisering af grunnens bruksverdi uløser, ved salg og belønning, verden over et svulmende milliardstred ufundert kjøpekraft, som kastes ut over folkene og beslaglegger stadig mer av samfundets ressurser. Det tvinger til finansiering med en økende flom pengesedler eller annet ufundert papir. Det blir stadig vanskeligere for verdensbanken å hindre inflasjonens gang mod stupet. Under den hektiske høykonjunktur årene 1958-68 steg omlop av pengesedler i vårt land fra det 20-doble til mer enn det 80-dobbelte i forhold til gullbeholdningen i Norges Bank. Over alt varslar verden om økende farvare i juni holdt tyske byers forbylandsmøte, under parolen "Rvare byer" i München. Forburi presidenten Gustav Heinema

En bedre verden end vor bag de blå bjerge

Af konsulent O. Elstrup
Rasmussen

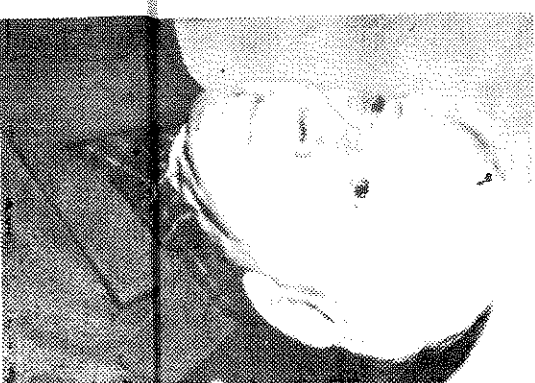
Når u-landsproblemet og verdens-ernæringsproblemet og overbefolkningsproblemet og forureningsproblemet og verdensøkonomiproblemet først bliver en hjertesag og ikke et regnestykke for finansministre og politikere med fællesmarkedsnorisort, bliver det meget, meget enkelt: Vore brodre er i nød. Lad os hjælpe dem, efter evne. Men hvorledes skal vi gøre det?

I en del i Himalaya

Hunzalandet er en dal højt oppe i Himalaya. Det er fire gange så langt som Langeland, men kun et par kilometer bredt. Det har ingen anden forbindelse med omverdenen end en meget lang og farlig bjergsti. Det lille hunzafolk er blevet verdenskendt på grund af den høje alder, omkring hundrede år, som de alle opnår, og vel at mærke i absolut fuldkommen sundhedsstand. Sygdom er et ukendt begreb, hospitaler findes ikke. Og det skyldes såvist ikke at landet er et u-land! Det er et kultiveret og oplyst folk med almindelig skolegang.

Mange teorier er fremført som forklaring på denne høje alder og den gode sundhedsstand. Der bruges ikke kunstgødning, der lever næsten vegetarisk, der anvendes ikke raffinerede fødevarer, der arbejdes legemligt hårdt, bjergvand er mineralrigt, forurening er ukendt, de kosmiske kræfters indflydelse på plantevæksten er særlig stor i disse højder, osv., og alt dette hjælper jo nok, dersom der er medfødte anlæg til sundhed og et langt liv. Og det må der være, hvordan det så siden kan forklares.

Landbruget drives for en stor del i terrasser op ad bjergvæggene. Alt affald komposteres.

Halldan Hansen, Broom

så jordspekulationen som den største fare for byens økonomi. Det findes blandt oss en minoritet, som sikrer sig store og de tørste formuer uden nogen som helst motyelse, fordi de har fast endom, som byene har behov for til omfattende saneringsarbejder grunnet den økende trafik.

Verborgmester Hans Vogelchen, sier: "Ingen by har jonisk evne til å betale de

lukkende et spørgsmål om rentabiliteten. Tænk blot et øjeblik på, at de 80 pct. af normal husleje er renter til pengeejerne, som har udlånt pengene til at bygge huset for, men ikke selv har muret så meget som en eneste sten ind i det. Gennem renten og privatkapitalismen gøres vi alle til slaver, men er vi rigtig og megenlige, bliver vi fodret vel og får farvefjernsyn. Færre og færre af os bliver det fornuft at virke med et arbejde, der kan fylde vort livsbehov og interesse og lade os føle, at vi gør en indsats i samfundet gennem det vi producerer. Lykkehig den som endnu er så gunstigt stillet.

Som feberkurver

I de lande, som har afskaffet privatkapitalismen, ser vi nu en rolig, fremadskridende udvikling og en gradvis forbedring af levestandarden, der var himmelråbenlig de ussel under den tidligere højst uoplyst enevejde.

I Vesten skrives valutaerne op og ned som feberkurver, og samfundene gennemlystes gang på gang af økonomiske kriser, fordi pengemadadorerne kriger indbyrdes om overherredømmet. Og mellemmand er hver gang den sikre taber.

Dette siges ikke for at fremhæve østlandene, men for at karakterisere vestlandenes menneskefjendske økonomiske system. Statskapitalisme til menneskers og udviklings undertrykkelse.

Det er fællesskabets opgave gennem sine uvidlige og uafhængige retsinstitutioner at tage stilling til, hvilke virksomheder der skal finansieres og at bestemme betingelserne herfor, så de mest påkrævede opgaver i samfundet får prioritet. Hensynet til mennes-

Plantesygdomme og skadedyr kendes ikke. Der avles planteføde og holdes kun få husdyr, mest geder og får, kun enkelte køer. Man lever af brød, urter og noget frugt, lidt mælk og rent læjlighedsvis kød. Altså stort set en laktovegetabilisk diætforn, og en laktovegetabilisk ernæring.

Hvad der bemærkes mindre end sundheden og det lange liv er den kendsgerning, at menneskene i dette område med en barsk natur, uden civilisationens hjælpemidler, og på en yderst sparsom kost, er fremmest uselvriske mennesker, der sørger for at ingen lider nød, ikke som i vort velfærdssamfund med tvungne sociale foranstaltninger, men ved spontan direkte hjælp, hvor hjælp behøves. Administrationen spares herved! Der er ingen forbyrdelser, intet politi og ingen fængsler.

Det lader sig gøre

Alt dette er kendsgerninger, men hvis det er sandt, at ethvert folkeslag, stort eller lille, har sin særlige mission på jordkloden, ligesom ethvert organ, stort eller lille, i menneskelegemet har sin særlige opgave at varetage, hvad kan da vel hunzafolkets opgave være, andet end den at vise verden, at det lader sig gøre at leve lykkeligt i et samfund, hvor der kun med nød og næppe er nok at leve af, og at indrette sig under disse nøjsomme kår i en alternatistisk samfundsform, hvor alle hjælper alle, og ingen er sig selv nærmest og ingen røver noget fra nogen. Hunzernerne er muhammednere og har næppe hørt om det kristelige ideal at elske sin næste som sig selv, men de praktiserer det. Hvad gør vi?

Det privatkapitalistiske system, som man lever og lider under i Vesten, forlener den reelle magt

Verdensbefolkningen vokser med 180.000 daglig, og tallet vil stige til en kvart million, hvis Vestens folk gennem en omlægning af kosten redder 70.000 liv daglig fra suldedøden. Endvidere vil enhver humanitær hjælp til u-landene – fødevarer, medicin, hygiejne, undervisning – bevirke en yderligere brat stigning i befolkningstivækstens kurve og en fremrykning af tidspunktet for en tilsyneladende uafvendelig verdenskatastrofe – måske om tyve år, måske om ti. Der er således snusfornuftige grunde nok til at undlade at hjælpe, men ikke en eneste som hjerter kan acceptere.

I verden til de store pengeejere, tionen er heller ingen følge af at der ikke producerer men blot finansieret og derved bestemmer, hvad der skal produceres. Og man skal ikke gøre sig nogen som helst illusion om, at produktionen lægges til rette efter andel end hvad der betaler sig bedst. Om det tjener livet eller døden er udsagens vel er eneste målestok for afgørelserne. Statsdrift af produktion er heller ingen følge af at produktions finansiering overtages af fællesskabet. Og endvidere kan ske alene gennem lovgivning, baseret på retfærdighed og sund fornuft, og der behøver ikke at flyde blod. Det er ikke tyranner, der skal styres, kun vor egen dumhed.

O. Elstrup Rasmussen.

Orienterings- og oplysningsmøde

Onsdag den 17. november kl. 20 pr. i LANDSTINGSSALEN på Christiansborg. Retsforbundets landsformand Ib Christensen orienterer kort om Retsforbundets ideologiske og historiske baggrund.

Herefter kan der stilles spørgsmål til et panel, bestående af forbundsrådsmedlem fru Lis Starcke, formand John Lange Jacobsen, redaktør Poul Westergaard. Såvel praktiske som politiske og ideologiske spørgsmål vil blive besvaret.

Spørgsmålene afleveres i skriftlig form til medlederen.

RETSFORBUNDET I KØBENHAVN - FREDERIKSBERG - KØBENHAVNS AMT

unallenhed om inflasjonsproblemet kan bare drive ørnede skarer over i den allerede stærke marxistiske lejr som eneste alternativ til redning.

En av økonomiske kriser svekket verden gir gunstig anledning til marxistisk makutfoldelse for å sikre seg bedre posisjon i nord, som den allerede har etablert i syd. På alle fronter har denne taktikk gitt resultater.

I store land har både militære og økonomiske makter en posisjon, som vanskeliggjør løsning av menneskelige problemer.

Denne opgaven ligger naturlig til rette for mindre nasjoner, som hver især på egen kulturbasis bedre kan bidra til løsning av fundamentale problemer, som nå formørker vår forvirete verden.

Vår ambassadør professor Edvard Hambro berorte dette, da han i 1969 redegjorde for arbeidet i FN med å sikre de enorme verdier der oppdages på havbunnen som et fellesgode for folkene, og derved hindre, som Hambro sier, at ikke også de blir gjesterand for tilegnelse og spekulasjon, som det alt for lenge har skjedd på landjorden.

Sosialøkonomisk vitenskap er bygget på teoen om all handel som et bytte av varer og tjenester, som begge er resultat av arbeidsinnsats. Men jorden med sine naturverdier ligger der, forut for all arbeidsinnsats, naturbestemt til bruk for alle generasjoner. Men våre økonomer kan eller vil ikke se, at deres behandling av jorden, som en privat salgsvare, er stridende mot deres eget syn på all handel som et bytte av varer og tjenester. Denne teoretiske brist i deres syn er ingen bagatell. Den har hindret dem i å se jordspekulasjonens svulmende ufunderte milliardgevinstor som inflasjonens urkilde. De verdensomfattende rustende kriser og kriger i vår tid varslar om dette, og det samme gjør etterkrigstidens håpløst manipulerende ørtkengang om inflasjonsproblemet. Studentene får ikke undervisning til å stemme med terrenget, og fra høyeste akademisk hold kommer stadig sterkere krav om en mentalitetsskiftning i synet på mennesker i samfunn, for en verdensbrann rammer oss med tilintetgjørende barbarisk veide.

MEC-debat

Bonden Jens Kirk udtalte som første taler ved Retsforbundets Fællesmarkedsmøde i torsdags på Hotel Lyngby - hvor der var over 100 tilhørere til stede - et par kraftfulde ord: Fællesmarkeds landbrugspolitik er en kynisk fortrydelse mod 1 milliard sultende mennesker - og dødsensfarlig for 1 milliard rige mennesker.

Folk tror, at Danmark søger optagelse i EF, fordi vi er nødt til det. Som dansk bonde og landkønom må jeg protestere mod denne opfattelse. Jeg er enig med vismandsrapporten i, at medlemskab vil være en økonomisk fordel på kort sigt - men at det på langt sigt, økonomisk set, er ret ligegyldigt. Det afgørende er, at danske bønder sælger deres frihed og livsform for at komme ind under et bureaukrati, som både økonomisk og folkeligt vil være en ulykke både for frihånds danske bønder og for fagbevidste danske arbejdere. Fællesmarkeds landbrugspolitik vil sætte en svikmølle i gang med højere landbrugsbeskyttelse, højere lønninger, højere produktionsomkostninger, der vil gøre naturlig samhandel med udvirkingslandene umulig.

Direktør Jørgen H. Kristensen sagde: JORD ER EN MANGELVARE. Hvordan bevarer vi dansk jord på danske hænder, hvis vi kommer ind under Rom-

traktaten, der ganske vist ikke indeholder selvstændige regler vedrørende adgang til at købe jord i medlemslandene, men som i artikel 54 og artikel 7 forudsætter fri etableringsret og forbud mod forskelsbehandling. Problemet løses bedst ved at vælge friheden og få en associeringsordning mellem de nordiske lande og Fællesmarkedet.

Minister Viggo Starcke vendte sig imod Socialdemokratiets og SF's arbejderfjendtlige politik. Han sagde: Danmark er skabt til at være Europas Frihavn. Det var Erik af Pommern til, der indførte den øresundstold, der medførte så mange krige og kostede os Skåne, Halland og Blekinge. Det var Reventlow, der igen gjorde Danmark til Europas Frihavn. Det var Staurin og de gamle partier, der vendte tilbage til protektionismen og statsocialismen, der medførte valutacentralen, ødelagde kronen og gav en arbejdsløshed af rekordhøjde. Det var den Trekanteregning, hvor Retsforbundet havde afgørende indflydelse, der lukkede varedirektoratet og gennemførte den største liberalisering af handelen siden Reventlows dage. Det er J. O. Kraa, der nu har gennemført Øresundstolden og højprotektionisme, hvilket viser, at Trekanteregeringens liberalisme ikke skyld-

tes ham. Retsforbundet vender sig imod Fællesmarkeds toldmure. Danmark er skabt til at være Europas Frihavn.

En stor del af mødet var åbent for spørgsmål fra salen og besvarede af de tre talere.

For Retsforbundet i Lyngby.

Lis Starcke.

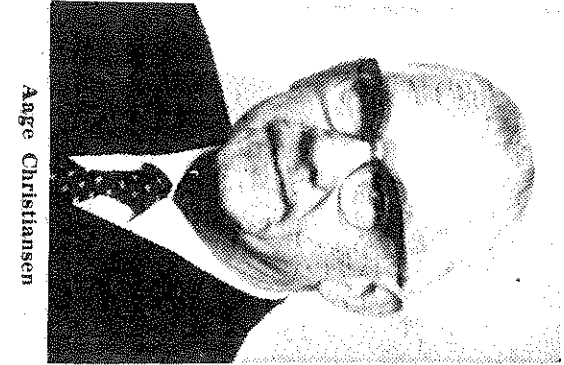
Handelskrig i Norden?

Sverige bliver hårdt ramt af den nye danske importafgift. Under overskriften "Det danske smit" kommenterer Göteborg Handels- och Sjöfarts-Tidning:

Man kan inte bortse från risken av handelskrig, eller i varje fall från införrandet av en rad handels hinder. Danmark är inte det enda industrialiserade land som har akuta betalningsbalansproblem.

Det enda man kan hoppas på är en stark international reaktion på den danska regeringens initiativ, så att inte andra länders börjar svara med samme mynt och vi får en mängd nya handels hinder. Med tanke på att Danmark befinner sig i EEC's våtrum och just väntar på inträde är Kraas idé oönskad, det finns bättre sätt att markera viljan att följa internationella ekonomiska spelregler.

Vent og se!

Aage Christensen

Hvorfor har vi her i landet som i en række andre lande i en række oplevet stadig værdiforringede penge, det fænomen, vi kalder inflation? Og svaret er, at der overalt sidder regeringer og lovgivende parlamenter, som ikke er så retsmoralisk bevidste, at de kun vil styre og lovgive ud fra retsmoraliske og naturlige retsøkonomiske love. Og grunden er den, at kun ganske få aktive politikere virkelig er klar over vore staters og samfundes moralske og økonomiske sygdomme. Kun få er klar over, hvad der er fattigdommens, arbejdsløshedens, erhvervsanskelighedens, klasses og kapitalmangelens grundårsag. Kun få er klar over, at denne grundårsag er privatejet af folkets fælles producerede grundrente, og den deraf følgende monopolisering af folkets fælles leve- og arbejdsplads, jorden.

Og da politikere og befolkning nu ikke kender årsagen, og ikke forstår, at løsningen er inddragelse af hele folkets grundrente ved fuld grundskyld, afskaffelse af skatterne og bekræftning af de offentlige oprevar, så bliver de ved med at udbygge et stadig mere omfattende og overalt indgribende lovgivning, som kun en begrænset stab af eksperter og jurister kan finde ud af. Og ud af al denne lovgivning, styring og planlægning kommer som resultat en økonomisk politik, som er ret planløs, og som politikkerne ikke kan holde styr på.

Det bedste bevis herpå har vi i den nylig af regeringen udgivne perspektivplan, som har forskrækket de fleste politikere, hvor det beskrives, hvad vi alle kan vente om 15 år, hvis udviklingen får lov at fortsætte som hidtil.

Da politikkerne som sagt ikke forstår de virkelige årsager til beskæftigelsesanskelighedene, så tror de, at de bedre end befolkning og erhverv kan få gang i boligbyggeri, skibsyggeri, eksport m.m., og da de ikke kan finansiere alt dette gennem en normal beskættning, så springer de over, hvor det er lavest. Og lavest vil sige lanvejen. Og lanemetoden bliver man ved med, indtil Nationalbanken, pristallet, betillingshancen, den høje rente får regeringen til at slå bremsene i. Og så er vi ovre i den anden groft med vor slinkende og dårligt styrede statsvogn. Og her lurer erhvervsanskeligheden, konkurer og arbejdsløshed igen. Men man styrer ufortrødent videre, så må vi prøve med indkomstpolitik, prisstop, pris- og lønkontrol. Og alt imens så siver værdien af lan-

FRIT TEMPO

En sovjetisk delegation besøgte en fabrik uden for London, beretter "Woman's Own". En formand viste dem rundt, og han fik stillet spørgsmål, hvornår arbejderne begyndte om morgenen.

"Ja, egentlig skulle de være her kl. 9," svarede han, "men der kommer ingen før 10 minutter over 9."

"Hvor længe arbejder de så?" blev der spurgt.

"Ja," svarede formanden, officielt er der 10 minutters pause kl. 11, men som regel tager man en halv time. Og selv om arbejds-

dagen slutter klokken 17, bliver der ikke lavet ret meget efter kl. 16.30. - Sådant er det jo alle steder."

"Ikke hos os," sagde anføreren for den sovjetiske delegation. "I vort land starter arbejderne på klokkeslet og arbejder koncentreret, lige til kloffen lyder. Sådan bør det da være."

"Det er sandt, men det vil være helt umuligt at gennemføre det her," svarede englænderen. "Vi har alt for mange kommunister blandt arbejderne."

Organisationsmøder og offentlige møder

Organisationsudvalget afholder 3 møder følgende steder i landet:

Lørdag den 20. nov. på Jerbanehotellet i Haslev.
Lørdag den 27. nov. på K.F.U.M. i Kolding.
Søndag den 28. nov. på K.F.U.M. i Viborg.

Breve fra læserne

Frisind - en mangelvare

Det er altid pinligt at være vidne til en dårlig labors reaktioner, det være sig surhed, klynkeri eller hævnbegær.

Forskellige af Venstres taler med, i hvert fald tidligere, så agtede aviser som bl. a. "Silkeborg Avis" og "Vestkysten" har udstyret fynsende hævnbegær over det, de kalder "spildte stemmer på småpartierne".

Skylden er vælgerens, når VKR-regeringen måtte notere mandattab, siges det. Ja, selvfølgelig er det vælgerens skyld, men VKR er da så sandelig selv skyld i, at vælgerens dom blev som den blev.

Nu raser man og fortræder valglovens grundlovsstridige spærregler med næb og klør og kalder dem et værn for folkestyret, som man har ret og pligt til at forsvare.

Ingen steder som i den politiske terminologi gøres sort til hvidt, uret til ret, overgreb til pligt.

For at et folkestyre skal være reelt og virkeligt, tilskriver grundloven udtrykkeligt enhver politisk anskuelse ligelig repræsentation. Men dette demokratiske tilsagn har de fire gamle partier annulleret ved at indføre spærregler.

Pensionisterne er den samfund

der ved mind
Sortsmudslighed
langhårede

Er der to delige unge der har lyst til at bli sammen med Michele Hans Dostre og Peter vand dig til Nattergalenvej 19, Tårn

Kære Birgit Nr. 2, 4 og 5 fra venstre ind. Prøv at få læst noget af Ikke Esso.

Jeg har sendt min pakke til at pensionister kan få kommunalt til at dække huskatene, fr

Jeg bestiller hovedabonnement på HOVEDBLADET (sæt kryds):
☐ 21 kroner for 13 numre
☐ 40 kroner for 26 numre
☐ 76 kroner for 52 numre
Betalst:
☐ opkræves
☐ følger vedlagt i check
☐ er givet til postkonto nr. 18 22 00

TRYKSAG

Postbestillingsskema (hovedabonnement)

232

Postboks 266
1548 København V

Navn
Gade
By

Fradragsretten -

en hellig ko

Hellige køer er to ting. Midt i den overbefolkede, ofte hungerrante, indiske hverdag er de en

ukrænkelig realitet for nogen og en forargelig kunsthist for andre. Hos os hører de hellige køer til den politiske begrebsverden, hvor de ganske enkelt symboliserer en række fredede sagsområder overvåget af forskellige pressionsgrupper.

Det er uden tvivl forklaringen på, at Socialdemokratiet for ca. et halvt år siden tog grundskyldspolitiken af sit politiske program.

Det er forklaringen på, at økonomiske reformer, hvoraf Retsforbundet har fremlagt flere, kun bliver tom snak de fire gamle partier imellem.

Og det er forklaringen på, at de tilbagevendende økonomiske kriser kun udløser uoverlagte og alt andet end velgennærmelige foranstaltninger som f. eks. regeringens 10 pct. importafgift, hvis indtægtsprovenu i den foreståede periode higger betydeligt under de udgiftssiginger, der bliver resultatet af regeringens slag under det økonomiske bælested.

Når det i en akut situation drejer sig om bl. a. at forbedre betalingsbalancen, kan man undre sig over, at vore politikere ikke ser, at der er en klar sammenhæng mellem Danmarks gældssætning til udlandet og vor indenlandske, forbrugsmæssige gældssætning, der kan registreres i den grasserende albedningshandel.

Løsningen er derfor også et skatte-teknisk spørgsmål - at afskaffe den hellige ko, som hedder rentefradraget, og som direkte er et spekulationsobjekt. En sådan foranstaltning vil have en ejeblikkelig virkning og vil på kort tid påvirke vort betalingsforhold til udlandet i gunstig retning.

Kombineret med en skærpselse af betingelserne for den offentlige låntagning i udlandet, vil der kunne blive tale om en større økonomisk effekt af permanent karakter end den punktfægtede beslutning om importafgiften, som regeringen har truffet.

Martin Elmer.

KUN SAGT

Jeg er altid bange for dem, som vil herske over sjælene. Hvad gør de med legemerne?

(- Stanislaw Jerzy Lec).

Politiker en en person, hvis politikk De ikke godtager. Godtager De den, er han statsmand.

(- Lloyd George).

Vi er ikke parat til at lade nedslagsregls og usikkerhedens apostle stå revner i vor moralske styrke. Vi er ikke parat til at opgive vore bestræbelser og miste det økonomiske lederskab i verden.

(- Nixon).

Man må selv skabe sig sine meninger og et livssyn, hvis man ikke vil blive et offer for en eller anden religion.

(- Christopher Fry).

VEJEN FREM

RESPOLITISK UGEBLAD

37. årgang - Nr. 45 - 6. november 1971

Fradragsretten -

en hellig ko

Hellige køer er to ting. Midt i den overbefolkede, ofte hungerrante, indiske hverdag er de en

ukrænkelig realitet for nogen og en forargelig kunsthist for andre. Hos os hører de hellige køer til den politiske begrebsverden, hvor de ganske enkelt symboliserer en række fredede sagsområder overvåget af forskellige pressionsgrupper.

Det er uden tvivl forklaringen på, at Socialdemokratiet for ca. et halvt år siden tog grundskyldspolitiken af sit politiske program.

Det er forklaringen på, at økonomiske reformer, hvoraf Retsforbundet har fremlagt flere, kun bliver tom snak de fire gamle partier imellem.

Og det er forklaringen på, at de tilbagevendende økonomiske kriser kun udløser uoverlagte og alt andet end velgennærmelige foranstaltninger som f. eks. regeringens 10 pct. importafgift, hvis indtægtsprovenu i den foreståede periode higger betydeligt under de udgiftssiginger, der bliver resultatet af regeringens slag under det økonomiske bælested.

Når det i en akut situation drejer sig om bl. a. at forbedre betalingsbalancen, kan man undre sig over, at vore politikere ikke ser, at der er en klar sammenhæng mellem Danmarks gældssætning til udlandet og vor indenlandske, forbrugsmæssige gældssætning, der kan registreres i den grasserende albedningshandel.

Løsningen er derfor også et skatte-teknisk spørgsmål - at afskaffe den hellige ko, som hedder rentefradraget, og som direkte er et spekulationsobjekt. En sådan foranstaltning vil have en ejeblikkelig virkning og vil på kort tid påvirke vort betalingsforhold til udlandet i gunstig retning.

Kombineret med en skærpselse af betingelserne for den offentlige låntagning i udlandet, vil der kunne blive tale om en større økonomisk effekt af permanent karakter end den punktfægtede beslutning om importafgiften, som regeringen har truffet.

Martin Elmer.

KUN SAGT

Jeg er altid bange for dem, som vil herske over sjælene. Hvad gør de med legemerne?

(- Stanislaw Jerzy Lec).

Politiker en en person, hvis politikk De ikke godtager. Godtager De den, er han statsmand.

(- Lloyd George).

Vi er ikke parat til at lade nedslagsregls og usikkerhedens apostle stå revner i vor moralske styrke. Vi er ikke parat til at opgive vore bestræbelser og miste det økonomiske lederskab i verden.

(- Nixon).

Man må selv skabe sig sine meninger og et livssyn, hvis man ikke vil blive et offer for en eller anden religion.

(- Christopher Fry).

Hvad EEC-bureaukraterne har travlt med

Nedenstående eksempler på, hvad der beskæftiger de travle bureaukrater i Bruxelles, er taget fra Trade and Industry for 19. august, et tidskrift, der regelmæssigt offentliggør bekendtgørelser fra EEC vedrørende told og handelsforhold.

- Der etableres et system af minimilpriser, der skal bringes i anvendelse i forbindelse med import af tomatpuré fra Grækenland. (No. L 171 af 30.7.71).

- konstaterer en alvorlig krise inden for markedet for pærer (No. L 174 af 3.8.71).

- fastsætter kvalitetsnormer for spiseæbler og pærer (No. L 173 af 31.7.71)

- nedsetter gældende kvalitetskrav til visse sorter af spiseæbler fra begyndelsen af sæsonen 1971-72. (No. L 172 af 31.7.71)

- ophæver bekendtgørelse (C/EE) no. 1654/71, der konstaterer en alvorlig krise på blomkålsmarkedet. (No. L 176 af 5.8.71)

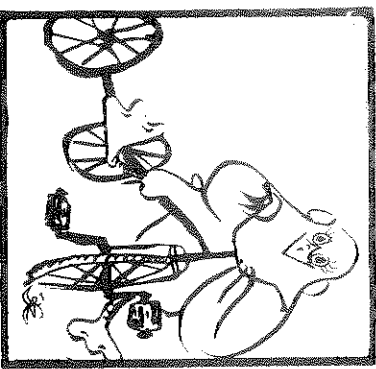
- vedrører udgifterne til finansielle støtteforanstaltninger indenfor hør og hampsektoren (No. L 176 af 5.8.71)

- etablerer en fælles organisation inden for handelssektoren. No. L 175 af 4.8.71)

- ændrer bekendtgørelse (C/EE) no. 757/71 vedrørende den særlige fremgangsmåde ved bevilling af støtte til skummelmælkepulver anvendt til husdyrfoder og skummet mælk, der indgår i foderblandinger til eksport (No. L 174 af 3.8.71)

- ændrer bekendtgørelse (C/EE) no. 1054/68, der angiver en liste over de organer, der er berettigede til at udstede importtilladelse for visse mælkeprodukter fra tredjelande. (No. L 172 af 31.7.71)

UGEENS HAK

Erhard Jacobsen fik 20.000 stemmer ved valget. - Alligevel manglede han een i at komme på Dansktoppen.

- meddeler Frankrig tilladelse til at udelukke visse typer fliser af japansk oprindelse fra EEC behandling, setom de frit kan handles mellem de øvrige medlemslande (No. L 173 af 2.8.71).

Man begynder at forstå, hvorfor kontorfunktionærenes forbund ene af alle danske tagforbund har sagt ubetinget ja til dansk tilslutning til Fællesmarkedet. Det samme gjorde løvrigt den britiske søsterorganisation.

Kræver EEC-tilslutning en grundlovsændring?

Spørgsmålet skal nu afgøres af retten!

De er ikke kun i valglovs-spørgsmålet, at landretsagfører Lars O. Grønborg, Odense, har sat sig for at få afklaret ved rettens hjælp, hvad der er gældende lov i Danmark. Forleden indstævnte han statsministeren til at give møde i Østre Landret, hvor han kræver dom for den påstand, at Danmarks ubetingede tiltrædelse af Romtraktaten af 1957 ikke kan finde sted efter reglerne i Grundlovens § 20, men alene efter reglerne i Grundlovens § 88.

Efter Grundlovens § 20 kan betingelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, ved lov og i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelige retsorden og samarbejde.

Professoral hykleri

Danske Studenters Fællestråd udgiver et blad, der sandsynligvis når frem til alle (universitets) studerende. Det kan ofte være fornøjelig læsning, og somme tider kan man få nyttig information ad den vej. Den væsentligste mangel ved bladet er vel nærmest, at det forekommer lidet repræsentativt og, hvis det overhovedt gengiver almen studenternyheder, så i hvert fald gør det på en usædvanlig enojet facon.

Som det var at vente, glæder „Studenterbladet“ sig over, at den juridiske professor Ole Krarup har givet afkald på forfatterhonorar for en lærebog, han fornylig har udgivet - en temmelig tom gestus, der økonomisk kommer til at betyde omkring 5 kr. pr. student, som har brug for Krarups værk. Krarup kommer ikke til at lide nød af den grund.

Det interessante i „Studenterbladet“'s indstilling til problemet, om universitetslærerne skal skrive lærebøgerne uden at få honorar for dem, ligger i bladets nye interesse for de offentlige udgifters vækst, for meningen må vel sagtens være, at når forfatteren ikke

støren og Folketingets fællesmarkedspartier agter at lade det ske. Tiltrædelse kan kun ske ved optagelse af en bestemmelse herom i Grundloven, mener Lars O. Grønborg, og det kræver efter 88 uændret vedtagelse af to folketing med derefter følgende folkeafstemning, hvor et flertal af de deltagende vælger og mindst 40 pct. af alle stemmeberettigede skal stemme for Folketingets beslutning.

Grønborgs synspunkt har været hævet fra mange sider i fællesmarkedsbatten igennem de senere år, og det burde være en selvfølge, at alle interesserede organisationer (for eller imod EEF) stiller ønsket om en retslig afgørelse og bidrager til, at den vil kunne træffes på det bedst mulige grundlag.

Salmenge retten har denne alvorlige og principielle sag til bedømmelse turde det være udelukket, at Folketinget forsøger at majorisere en afgørelse på det oprindelige grundlag igennem. Der foreligger dog ikke endnu reaktioner på sagen fra ansvarligt politisk hold.

Pow.

Professoral hykleri

Når det er sagt, kan det også konstateres, at STUDENTERBLADETS redaktion er hyklere på området ligesåvel som professor Krarup. Arbejder redaktionsmedlemmene ganske gratis på deres blad? Ikke, hvis vi er rigtigt informeret; det samme gælder de forskellige skribenter, der får deres artikler anbragt i bladets spalter. Faktisk skriver nogle af disse folk deers artikler i den af det offentlige betalte arbejdstid, alligevel kunne vi ikke finde på at forlange, at de skulle arbejde gratis.

Vi forestiller os heller ikke, at de samme studenter, når de engang bliver færdige med studierne, får eksamen og skal til at anvende de erhvervede kundskaber, vil gå ind på, ind for eller over hovedet vil kunne tænke den tanke, at de skulle udføre gratis arbejde. Vi har gennem årene kendt en del studentterorganisationsfolk med interesse for, at andre skulle betale deres udgifter i studietiden, men vi har aldrig set nogen af dem bevare denne altruistiske holdning i forholdet til embeds- eller kontraktindtægter.

er.

regler i valgloven, så den nu fremtræder som en alt andet end demokratisk lov.

At *Socialdemokratiet* og *Det konservative Folkeparti* har andel i parlamenten er næppe forbausende. Mere under det, at de radikale og især Venstre, som ønsker at kalde sig liberal, fristillet, med god samvittighed, hvis noget sådant findes blandt politikere, på denne måde vil tiltræde sig uberegtigede mandater på andre partiers 200.000 vælgers bekostning.

Der yntes endog om skærpeelse af spærrereglerne. Det er farligt spil, man har indladt sig på, et spil, der i visse kredse kan inspi-rere til udenomsparlamentariske metoder, som ingen, der tror på virkeligt demokrati, ønsker.

Det har allerede i gangst betret-tigede aktioner, som f. eks. advo-kat L. O. Grønborgs stævning af inderrigsministeren. Det er ikke mange valg siden, de radikale var i en sådan tilbagegang, at de be-grundede at blive nervøse for kon-skvensen af spærrereglerne. Med den fortsatte tilbagegang og

Uvederhæftig...

(Fortsat fra side 4)

lige indrømmelser, hvis man kun-ne enses om at søge en associe-ringsaftale med Fællesmarkedet i stedet for, at Danmark og Norge søger om medlemskab.

Retsforbundet må på den bag-grund - og med sandsynligheden for, at Norge ikke bliver medlem af Fællesmarkedet - ikke mindre kraftigt end hidtil fordømme de fire gamle partiers markedspoli-tik og forlange, at opfølgelsen af EFTA - medlemskab trækket tilbage.

BØRGE BOESEN
Danske og udenlandske bøger.
B. T. CENTRALEN
Byen 2650

GARN SMYRNA RYA
H. Flyttkær
Bjerggade 2 - 3000 Helsingør
Telf. (03) 21 43 44

tab af mandater, Venstre har væ-ret ude for det sidste par valg, kan det måske være et memento om besindelse: I demokratiets navn: afskaf dog de spærreregler. Gør jer fortjent til at kalde jer liberale!

Bjørn G. Bjerrgaard,
Krogstrup.

Svar til hr. Kurt Jensen, Genofte

Retsforbundet vil begrænse sta-tens opgaver til at værne om fri-hed og vel. sikre samfundet ved f. eks. vejbygning, sikre ligestret ved f. eks. opretholdelse af skoler, og hjælpe handicappede men-nesker. Men det er ikke en stats-opgave at tage fra sunde men-nesker og give til andre sunde mennesker i form af støtte, f. eks. landbrugsstøtte, beskyttelse af in-dustri og støtte til kunstnere. Under tvivlsomme kunstneriske produkter hører forfattere og

Det er synd for regeringen

De jeg i „Vejen Frem“ nr. 43 læste *Knud Tholstrups* kommentar til den nye regerings 12 %-lov, fandt jeg et par bemærknin-ger, som jeg synes ikke bør stå ubesvaret.

Knud Tholstrup skriver: „Den nye toldlov, som vil give et par milliarder kr. i statskas-sen de næste 1½ år, vil sætte prisskallet op med et par procent i samme tidsrum, ud over hvad det stiger af andre grunde.“ Det offentlige kommer altså af med mere end halvdelen af det indvundne i lønstillæg til de of-fentligt ansatte. Disse lønstillæg kommer vel at mærke til at løbe videre, når de 1½ år er gået.

HAGSTRØM
Symaskiner
Østergade 20 - Hillerød
(03) 26 15 78

digteres umådeholdne brug af la-trinære udtryk. Er det f. eks. ikke tvivlsom kunst, når arrangørerne af en malerudstilling ikke alene kommer til at hænge malerierne med hovedet nedad, men også hænger transportkassens låg op, fordi maleren har taget farvepø-rer og tørret pensler af på det. Først da maleren selv kom til stede, blev låget fjernet og bil-le-derne hængt med den rigtige ende opad.

For 14 dage siden kunne man læse i avisen, at jernskulpturer til en værdi af 140.000 kr. ved en fogttagelse var kørt til skrot-hand-leren.

Men selvfølgelig er opfattelse af kunst altid subjektiv. Jeg ta-ger ordet i mig igen „som ingen mennesker kan forstå“. Der må jo være enkelte, der tager denne kunst alvorligt og begriber me-ningen med den.

Hvorfor skal i øvrigt succes-kunstnere, der i forvejen lever godt af deres salg, yderligere støttes? Støtten bør indskrænkes til undervisningsanstalter for kunst.

Kate.

Her synes jeg i høj grad Knud Tholstrup glennet noget væsent-ligt, nemlig at loven vil styrke hjemmemarkedet betydeligt. Hvorfor udelader Knud Tholstrup dette faktum, der dog er årsag til, at loven har berettigelse?

Endvidere må jeg, til trods for at jeg ikke er politisk engageret, gøre en indvending mod Knud Tholstrups slubemærkninger, der lyder som følger: „Socialdemokratiet viser her-med tydeligt, at det kan lade sig gøre at regere endnu dårligere end VKR. 4 mia for at tjene 2½ mia. - Mølbørne kunne ikke have gjort det bedre.“

Hvem siger, at disse tal er korrekte? Det er dog for latter-ligt at sammenligne regeringen med mølbørne, endnu inden den er en måned gammel, og så til-med sluge Politikens hastigt ud-regnede tal råt. Men ikke vi hel-lere skal se tiden an og få klar-gjort, om vi kan tillade os at karrikere eller ej?

Jan Nielsen.

Forenings- og kreds- meddelelser

Meddelelser, som ønskes optaget i bladet, fremsendes bedst i forkøbet til redaktionen i hande-let med en af de næste onsdag morgen.

Lømvigkredsen

afholder offentligt politisk mø-de på Lømvig Missionshotel onsdag den 10. ds. kl. 20.

Retsforbundets næstformand, gårdejer Jens Kirke, „Thousgård“, taler om Fællesmarkedet. Der bliver lejlighed til at stille spørgsmål.

Nabokredse er også velkomne.

RETSFORBUNDET FOR SØNDERLYLLANDS AMT

har afholdt årsmøde på hotel Lø-gumkloster.

Alf Petersen bød velkom-men, og derefter fik formanden, Peder Gabelgaard ordet til beretning.

Han omtalte bl. a. et avisudklip fra „Vestkysten“, hvori en Stig Kleeberg fra et reklamebureau efterlyste ærlig valgagitation, og så skulle man begynde på agita-tion med det samme, når valget var overstået, efter St. Kleebergs mening gav det bedre resultat, når man brugte pengene på denne måde, i stedet for som nu, hvor alle partierne kører løs lige før valget.

Et nyt medlem efterlyste oply-sende materiale om Retsforbun-det, hvis folk kendte partiets pro-gram, ville man få mange flere med.

Alf Petersen orienterede om landsmødet.

Heretter gik man over til valg af formand. Peder Gabelgaard blev genvalgt. Erna Petersen blev nyvalgt som sekretær i storbred-sen.

Ordet blev herefter givet til skoleinspektør Niels Nøhr, der tal-te om den politiske situation efter valget.

Derefter var der en livlig debat.

P. b. v.
Erna Petersen.

RETSFORBUNDET I HOVEDSTADSOMRADET

Spørgsmålene til Retsforbundet forud for valget var overvældende. Selv om sekretariatet besvarede alle henvendelser, har Retsforbun-det i Hovedstadsområdet ment, det var på sin plads med en grun-digere orientering.

Der afholdes derfor et stort of-fentligt møde den 17. november i Landsstingssalen på Christiansborg (Se annoncen side 5).

Efter at landsformanden har orienteret om partiets ideologiske og historiske baggrund, er det tanken, at salen skal stille spørgs-mål til et panel. Det er et møde, der først og fremmest sigter på de mange vælgere, der henvendte sig under valgkampen. Derfor be-der vi alle (gamle) medlemmer om at agitere mellem venner og bekendte for dette møde. Vor ideo-logiske baggrund kommer også

til debat. Hvor mange andre par-tier kan holde et sådant møde?

Retsforbundet i Hovedstadsområdet.

Ribe amt

Generalforsamling afholdes den 24. november kl. 20 på Kors-kroen.

Dagsorden:

1. Beretning.
2. Regnskab.
3. Forelæggelse af nye vedteg-ter for Retsforbundet i Ribe amt.
4. Start af en D. R. U. kreds.
5. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen taler forbundsrådsmedlem H. P. Jesper-sen.

Mød tidligt frem og vær med til at planlægge arbejdet, som skal give os den sidste fremgang, så vi kan nå Folketinget.

P. b. v.
Kai Pedersen.

Retelse

Diskussionsmødet på Korskroen bliver mandag den 15. november kl. 20,00 i stedet for torsdag den 4. november.

Talere: Amtsborgmester Kai Knudsen (venstre) og skolein-spektor Niels Nøhr (Retsforbun-det).

Emne: *Demokratiets forudsæt-ninger.*

Dette møde er kommet i stand efter en avisdiskussion mellem amtsborgmester Kai Knudsen og Retsforbundet i Ribe amt. - Re-server aftenen, og vi håber, at mange vil komme til dette møde, også fra naboamtene.

Retsforbundet i Ribe amt.

Ribe-kredsen

Generalforsamling mandag den 22. ds. kl. 20 på Gredstedbro ho-tel.

Dagsorden efter vedtægterne.

Efter generalforsamlingen taler kredsens kandidat P. Gabelgaard over emnet: „Retsforbundet efter valget“. Og lærer P. Ingversen viser film og fortæller om begi-venhederne i Mellemsten.

Med frem og tag interesseret naboer med.

Bestyrelsen.

København og København amt

Med præsidiets forventede til-ladelse holder vi et stort møde onsdag den 17. november kl. 20 i Landsstingssalen på Christians-borg.

Et panel med landsformanden i spidsen vil besvare spørgsmål fra medlemmer og interesserede. De mange hundrede, der har henvendt sig til Retsforbundet un-der og efter valgkampen, vil blive specielt inviteret.

Venlig hilsen
Thyge Nielsen, Sv. Sørensen.

KLIP TIL BLADETS KANT

Undertegnede bestiller:

VEJEN FREM

☐ Årsabonnement 52 kr.

☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn

Stilling

Postadr.

Kan nedlægges ufranket i postbrev-kasserne

56

VEJEN FREM

KROGSGADE 1

2100 KØBENHAVN Ø.